

Відділ культури і туризму Ярмолинецької райдержадміністрації
Ярмолинецька центральна районна бібліотека

Поетичний струмок розливає душа

*творчий дебют молодих поетів Ярмолинеччини –
учасників Всеукраїнського конкурсу «Я – Патріот!»*

Упорядники:

Гриб М. А.

Трачук Є. Ф.

Ярмолинці, 2009

ББК 84 (4 УКР-4ХМЕ)6

П 67

Літературно-художнє видання «Поетичний струмок розливає душа». Твори юнацтва та молоді Ярмолинеччини – учасників Всеукраїнського конкурсу «Я – Патріот».

До книги увійшли кращі поетичні твори юних поетів Ярмолинеччини. Видання розраховане на юнацтво та молодь, працівників бібліотек, усіх шанувальників українського слова.

Упорядники: Гриб М. А., Трачук Є. Ф.

Комп'ютерний набір: Посвистак А. Б.

Відповідальна за випуск: Гриб М. А.

Вітаємо тебе, юний читачу!

Пам'ятай: усе велике починається з малого

Душа у дзеркалі слова

Шановні друзі, шановні члени журі творчого конкурсу «Я – Патріот!» ви тримаєте в руках І випуск літературно-поетичного альманаху «Поетичний струмок розливає душа». В збірнику представлені твори юних талантів Ярмолинецького району, членів клубу «Первоцвіт» та «Автограф», які діють в центральній бібліотеці, активних читачів наших бібліотек.

Я запрошую всіх до зустрічі з поезією, наповненою теплом, щирістю, відвертістю, красою, любов'ю до рідного слова, до рідної української мови. А вірші подані у збірочці – це і справді наші ярмолинецькі самоцвіти. Вчитайтесь і вдумайтесь у слова юних шанувальників її Величності Поезії.

Вони беруть за душу. Своєю свіжістю, чистим баченням світу, щирістю і мелодійністю до свого рідного краю. Це наше майбутнє. І ким би не стали автори збірки, я переконана вони завжди матимуть у серці слово, яке вестиме їх по життю.

Є. Трачук
керівник клубу «Первоцвіт»

МОВО - ДУША МОЯ

Юлія Дзісько

учениця 8-го класу Ярмолинецької ЗОШ №2

Рідна мова

Як почала рідна ненька
Сина колихати,
Намовляла немовлятко
Мову прославляти.
Рідну мову, як джерельце,
Чисту і прозору
Наче місяць, наче зорі,
Світлу і казкову.
І просила за синочка
У Божої мати,
Щоби та допомагала
Мову прославляти.

Даша Павлик

учениця 9-Б класу Новосільської ЗОШ І-ІІІ ступенів

О, мово, люблю тебе я
Ти, мово, прекрасна, як спів солов'я,
Як сонечка схід на світанні.
З дитинства, о мово, люблю тебе я,
Як мамину пісню жадану.

Тебе неможливо мені не любить,
Тобою живу і дишу я,
Бо слово твоє нас дивує і вчить.
В майбутнє з тобою крокую.

У нім мені чути, як падає сніг,
Як річка хлюпоче хвилясто...
Ти - моє причастя, ти - мій оберіг,
Ти - радість моя, моє щастя.

Ти - перше кохання, ти - перша сльоза.
Ти, мово, моє натхнення.
І перший цілунок, і перша гроза.
І вічне моє одкровення.

Марина Вельська

учениця 11-го класу Баламутівської ЗОШ

Рідна мова

Усміхається щиро і ніжно весна,
Цвітом барвистим землю вкриває.
Радість на серці буяє ясна,
Душа бринить і весело співає.

Рідною мовою славлю весняний я день
І хліб святий на батьківському столі,
Співаю я рідних українських пісень,
Бо я - українка, дочка священної землі.

О материнська мово солов'їна,
Ти б'єш в мені прозорим джерелом,
У мене ти навек одна-єдина,
Тебе люблю усім своїм єством.

Калинова моя, незрівнянна і чиста,
Зі мною навек ти, як небо й земля.
Ніжна, барвиста, свята й промениста –
Тобою пишаюся я.

Не забуваймо ж, українці, рідну мову –
Вона, як мати, в нас лише одна:
А хто забуде – втратить корінь і основу,
Навіки обкраде себе до тла.

Ірина Сторожук

учениця 9-го класу Правдівської ЗОШ

Мова

Кохайте солов'їну мову,
Несіть її в далекії світи.
І ти, як будеш мати змогу,
Неси її за обрії святі.

Без мови нації нема, нема народу,
Бо мова – це оте святе для нас,
Що всіх єднає і дає свободу
У цей важкий і швидкоплинний час.

Бо мова - це не золото, не діаманти,
Це цвіт калини, це спів солов'я.
Це сміх гучний маленької дитини,
Це милозвучний клекіт журавля.

Наталя Коваль

учениця 8-го класу Михайлівської ЗОШ

Рідна мова, колискова,
Рідна мова чарівна.
Ти для мене барвінкова,
Ти для мене лиш одна.

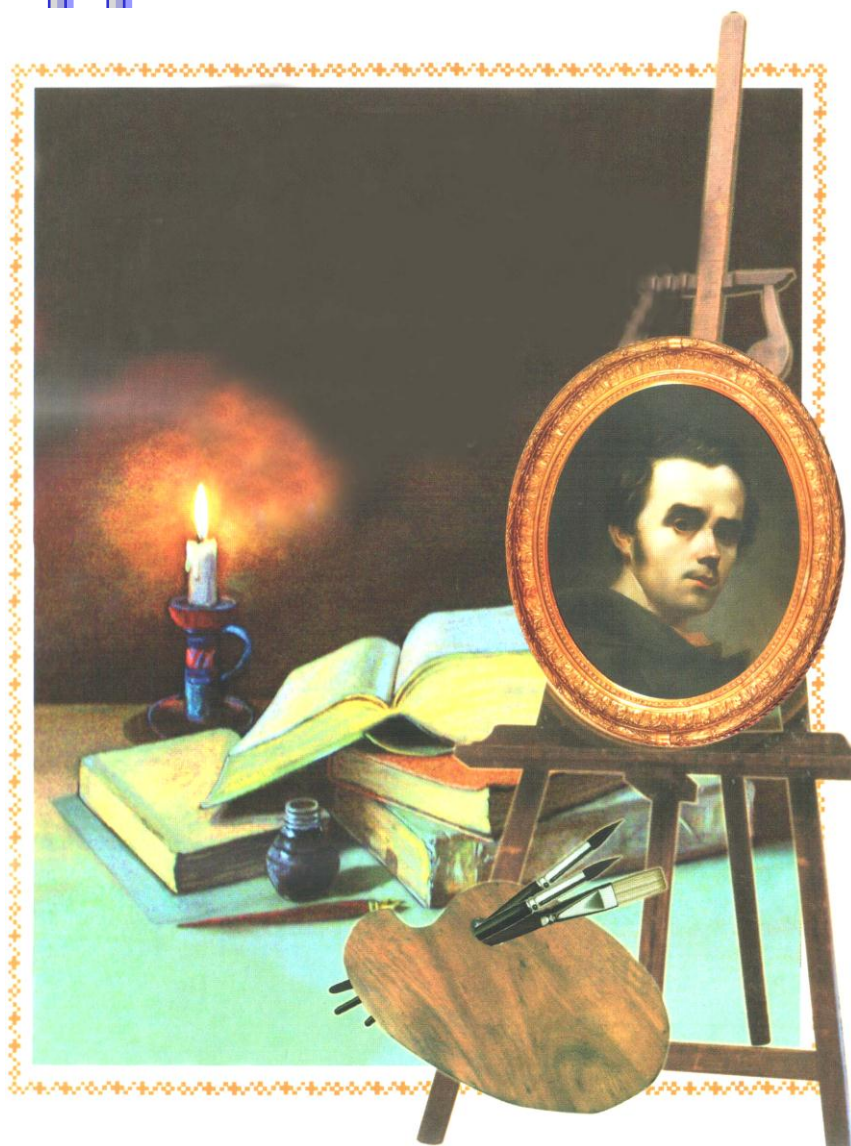
Ти чаруєш мов калина,
Ти хвилюєш мов верба.
Ти як пісня солов'їна
Ти для мене лиш одна.

Отаку тебе я знаю,
Отаку тебе люблю.
Рідну мову в нашім краї,
Величаву і дзвінку.

Хай на мене не зважають,
Різні прикросці буття.
Я тебе оберігаю,
Немов паросток життя.

І нехай, що хочуть кажуть,
Все одно тебе люблю!
Рідну мову в нашім краї,
Величаву і дзвінку!

ЗБЕРЕЖЕМ МИНУЛЕ ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО

Марія Андрущак

учениця 9-го класу гімназії Ярмолинецького НВК

Свіча

Давай з тобою ми запалим
Свічу для жертв голодомору
Давай з тобою ми згадаєм
Тих, хто не вижив у ту пору

Забули люди у той час
Прекрасне слово – це хлібина
І чули стогін лиш і плач
Бо хоронила мати сина...

А люди вижити хотіли,
Щодня молили Бога
Гнилу картоплю їли
І мерли на дорогах...

Життя хвилинами лічилось
Йшов відлік на секунди
Казали посіпаки: «Так, судилось,
Бо ви – раби, бо ви – не люди».

Тож свічі всі запалимо
У пам'ять жертв голодомору
Хвилину тихо помовчімо
Згадавши тую пору.

Мар'яна Сорокіна

студентка Ярмолинецького професійного ліцею

Мирна Україна

Вже не палають села українські,
Нема гармат, і мін отих страшних.
Вже зеленіють селища Подільські
І шум гармат – навіки може й стих.

«Миріться друзі!» - закликав Тарас,
У нас одна – єдина Україна
Весь наш народ – уся наша сім'я,
Ось це усе – це наша Батьківщина.

Пролита кров козацька тут не раз
Зривались міни і ревли гармати
Боролись всі за мир на цій землі.
Боролись всі, щоб нам свободу дати.

Ми всі – одна міцна сім'я,
Яка живе у злагоді і мирі.
Ми слідуватимем по мирних тих стежках,
Щоб жилось краще нашій Україні.

Одна Україна
Ми українці, цвіт калини,
Який цвіте уже давно.
І Україна в нас єдина,
Признано було це давно.

Ми – патріоти Батьківщини,
Ми – українська сім'я.
Наш рідний дім – це Україна,
Де наша рідная земля.

Ми будем там – де рідна мова,
Де рідний дім, вишневий сад.
Де жовте поле волошкове,
Де птах літає в небесах.

Ми будем там де батько й ненька,
Де наша рідна сторона.
Де Україна дорогенька,
Де українська земля.

Ми всі – є діти України,
Ми – її доньки й сини.
І в будь-яку важку хвилину
Країну визволим з біди!

Солдати

Солдати! Слово промовляєм,
Скільки ж вас загинуло в бою.
Не дочекавшись перемоги –
Ви спочиваєте в раю.

Не дочекавшись перемоги,
Пішли з життя вони й війна –
Лишила слід нам невідомий,
Якому ще кінця нема.

Нам крає серце біль і спомин,
За ту війну, за пекло, жах.
Скільки ж людей було в неволі?
Який пережили всі страх?!

Солдати! Вічна пам'ять буде,
В наших серцях будуть вони.
Усі герої патріоти
Що не вернулися з війни!

ВІД РОДИНИ ДО БАТЬКІВЩИНИ

Антон Кармелюк

учень 7-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК

Я так люблю свій рідний край

З зернятка виростає колосок,

Рясніють золотом поля.

Матусин ніжний голосок

Я чую іздала

Пішла у поле жито жать,

А татко взяв косу,

І теж пішов. «Не буду ждати –

Обід їм віднесу»

Я так люблю свій рідний край!

Там живе моя родина.

Ясній, рясній та розквітай,

Моя маленька батьківщина.

Алла Беляєва

*учениця 7-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК,
член клубу «Первоцвіт»*

У кожної людини **Є**

своя батьківщина

Моя маленька батьківщина –

Це я сама, моя родина,

Моя домівка і дорога.

Це все дано мені від Бога

І та стежина край села...

По ній я бігала мала,

По ній до школи перший раз

Я крокувала в перший клас

Люблю батьків своїх, бабусю.

Люблю я братика, дідуся.

Все найдорожче для людини –

Це й є маленька батьківщина.

Вікторія Живило

*учениця 7-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК,
член клубу «Первоцвіт»*

Мій край

Я знаю: є різні на світі країни
Та доля моя – це моя Україна!
Тут праця невтомна, веселе дозвілля,
Тут люди хороші – це моє Поділля!
Маленьке містечко – держави частинка,
Ярмолинці рідні, як диво-перлинка.

Я тут народилась і тут я зростаю,
Милуюсь, пишаюсь тобою, мій краю!
Я дуже щаслива, ріднею багата,
Бо маю матусю, і братика, й татка,
Знайому стежину від дому до школи,
Учителя й друзів, та квітів довкола...

Хай радує сонцем погожая днина!
Весела та дружна у мене родина!
І де б я не була, та долю я маю
Любити я буду тебе, рідний краю.

Альона Яворська

учениця 7-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК

Моя маленька батьківщина

Моя маленька батьківщина –
Це велике свято на землі,
Це квіти та гриби у лісі,
Це радість та журба,
Щоденна стежечка до школи,
Це казка давня, чарівна.

Моя маленька батьківщина –
Це все моя сім'я,
Це предки всі мої сміливі,
Старенькі дідусь і бабуса,
Мій тато й мати,
Сестричка й братик
І я, остання

Сім додати я –
Це все моя сім'я!

Моя маленька батьківщина –
Це вулиця та хата,
Де народилась я і тут же я живу
Це квіти ті, що біля хати,
Це сад, де солов'ї співають,
Це літо, осінь, весна-красна й зима –
Усе вітчизнонька моя.

СЬОГОДЕННЯ УКРАЇНИ І Я

Богдан Любиченко

студент Хмельницького національного університету

Чому такі ми песимісти?
Чому ми віримо у зло?
На це питання відповісти
Напевне й серце б не змогло.

Чому не віримо у краще
А лиш в біду, невдачу, біль
Песимістичні душі наші
Як квіти чахнуть у журбі.

Чому ми нищимо все рідне,
А возвеличуєм чуже?
Чому ми так духовно бідні
Себе в собі не бережем?

Не розумію українців,
Що зневажають рідний край,
Що по далеких по чужинах
Собі шукають нині рай.

А хто ж своє буде творити?
Хто буде землю цю любить,
Щоби від діда до онука
Не обірвалась роду нить.

Мій девіз

Творить пером нестворене –

Такий в мене девіз.

Сіяти землю зорану

На повний на покіс

Дивитись у майбутнє

І плакати без сліз,

Не загрузать в минулому

На те я й оптиміст.

Творить пером нестворене

А створене – вивчать,

Сіяти землю зорану,

Незорану – зорать.

Злітає пташка в небо,

У небо ліс росте,

Себе творити треба

І все гаразд буде!

Вікторія Живило

*учениця 7-го гімназійного класу Ярмолинецького НВК,
член клубу «Первоцвіт»*

Шанс

Україно, Україно!
Незалежна тепер ти...
В небо синє, Україно
Білим голубом лети!
Та дивися, Україно,
Крилець сонцем не спали,
Бо впадеш у синє море
У безодню темноти.
Ти отримала свободу -
Скористайся шансом цим,
Бо не буде більш нагоди,
Якщо втратиш його ти.

Тарас Шевченко

Великий творець
Він син України,
Дійшов до сердець
Своїм творінням.

Він дав нам Кобзар
Зігрітий любов'ю,
Приніс в Україну
Слово нам нове.

Світ світлих поезій,
Картини і барви,
Все це є прекрасним
У спадку держави.

Він був патріотом
Своєї країни,
Любив до нестями
Свою Україну.

І нам би хоч трішки
Такої моралі,
Жили б ми чудово
У нашій державі.

Ірина Сторожук

учениця 9-го класу Правдівської ЗОШ

Україна

Україна – друга мати,
Лівий берег і правий теж.
Треба разом їх тримати,
А то толку не зведеш.

Ділять мою неньку другу,
Ділять її жовті й сині,
Але мою їм подругу
Не розділить нині.

Це могутня держава,
Й президент її один.
В нас одна державна мова
Прем'єр, спікер теж один.

А Крим – її синочок
І його хочуть забрать.
Як матері синів і дочок
Його не будем віддавать.

* * *

Батьківщина моя – Україна,
Мова її – солов'їна
Ці всі лани, ліси, ріки, поля
Моя прекрасна це земля.

Мій рідний край – це Україна,
І пісня її – журавлина,
І білий вишитий рушник
До слова рідного вже звик.

Гордість моя – Україна,
Це – в краю шляху калина,
Це – золоті колоски,
Це – дітей малих голоски.

Мати моя – Україна
Я – її чесна дитина.
Про країну я маю багато турбот,
Тому що я – Патріот.

Ірина Шейко

учениця 9-Б класу Ярмолинецького НВК

Моя Україна

Мій рідний край, моя земля,
Для мене ти – найкраща
Ліси, поля, степи й моря –
Це все Україна наша.

Глянеш навколо – все цвіте:
Квітник, шитий барвінком,
Калина за вікном росте,
Голівки пестить чорнобривкам.

Ген вдалині, там, де луги,
Срібляста в'ється річка,
Верби схилились до води
Й шепочуть казку вічну.

Усе чарує навкруги,
Душа радіє щастям.
Це велич української ходи
Твої Україно, і краса й багатство

Твої скарби і чарівна краса –
Це твір людей, природи.
Невтомна праця трударя –
Талант твого народу.

Сергій Денисюк

учень 8-го класу гімназії Ярмолинецького НВК

Весна на дворі,
Вітер віє
І за вікном ще сніг біліє.
А на думках у мене слово,
Яке почув я випадково.
Це слово, наче сонце сяє,
Й ніколи нас не покидає.
Воно бринить, як спів пісень,
Які співають кожен день.
Це слово про того,
Хто любить свою Батьківщину
І не соромиться цього
Ховаючись в свою хатину.
Воно підносить наш народ...
Так от – це слово Патріот.

Оксана Шкроблюк

студентка Київського національного лінгвістичного університету

член клубу «Автограф»

Україно моя!

Моя Україно!

Моя Батьківщино!

Пшеничні поля

І гаї солов'їні!

За вас я молюся

І Бога благаю:

«Дай щастя і радість

Квітучому краю!»

Моя Україно!

Моя Батьківщино!

Калина у лузі,

В ромашках долина.

Я тут народилась,

В барвінковім раю.

Ріднішого краю від тебе

Не знаю.

Мій Києве древній!

Дніпро повноводий!

Великий творець

Український народі!

Ти звів понад кручі

Церкви златоглаві,

Як символи святості

нашої

Й слави

Могила Аскольдова!

Срібло у храмах,

Владимирська гірка –

Це наша держава.

І пам'ятки древні,

Столиця в музеях

Невже ми забудем,

Забудем про неї?

Весь розум, вся мудрість

В людському творінні.

Тепло свого серця

Дамо Україні.

Хай разом з соборами

Вічно квітує,

А кожен із нас

Її любить й шанує.

Це прадіди наші
Тут кров проливали,
З оздобами шаблі
На згадку лишали.
Іскряться на сонці,
Історію пишуть,
Бо знають, що внуки
Традицій не лишать.

Софіївська вежа!
Казкове творіння!
Так рід наш пускає
У вічність коріння.
Стоїш над Дніпром ти,
Красою велична
Ніким не порушна.
Свята і вічна!

І Либідь-царівна –
Нескорена Лада.
Спливає як ангел,
Любов і відрада.
В ній ніжність і вірність
твоя,
Україно!
Душа найщедріша,
Моя Батьківщино!

В Ярмолинцях-центрі
Стоять обеліски
Із мармуру створені,
З плачу берізки...
Читаю життя я
Бійців на граніті
І квіти кладу,
Щоб серця їх зігріти.

Велика державо!
Я – твоя кровинка,
Горжуся безмежно,
Що я – українка.
Вклоняюся низько
Всій нашій родині.
Землі моїй славній,
Безсмертній Україні!

Біля пам'ятника

Тарас Шевченко
Встав на п'єдесталі,
Потоком вічним
Думи розлились.
Поете наш,
Сьогодні ми зустрілись
І вже ніколи нам не
розійтись.

Врочистий день!
О незабутній час!
Зійшлись на площі цій
Брати твої і сестри
Вкраїни славної
О геній наш Тарас!

Поглянь, Кобзарю,
Скільки нас зібралось!
Тут діти-квіти з щастям
обнялись,
Ми-українці – горді й
незалежні –
Країни вільної,
Як мріяв ти колись

Тебе ми любимо,
І славним рід-від-роду
Ти вірний син Українського
народу.
Що серця полум'ям
Осяяв шлях в імлі.
Здійснилось все, у що ти
вірив свято:

«І буде син,
І буде мати,
І будуть люди на землі».

І тебе
В сім'ї великій
В сім'ї вольній, новій
Не забули
Пом'янути
Щирим теплим словом.

ЗМІСТ

Душа у дзеркалі слова	3
<i>(вступне слово Є. Трачук)</i>	
<u>Мово – душа моя</u>	4
Юлія Дзісько	5
Даша Павлик	6
Марина Вельська	7
Ірина Сторожук	8
Наталя Коваль	9
<u>Збережем минуле заради майбутнього</u>	10
Марія Андрущак	11
Мар'яна Сорокіна	12
<u>Від родини до Батьківщини</u>	15
Антон Кармелюк	16
Алла Беляєва	17
Вікторія Живилю	18
Альона Яворська	19
<u>Сьогodenня України і я</u>	20
Богдан Любиченко	21
Вікторія Живилю	23
Ірина Сторожук	25
Ірина Сторожук	27
Ірина Шейко	28
Сергій Денисюк	28
Оксана Шкроблюк	29